

කර්තෘ

සරත්,
කාලයකට පසු
නිසැකවම ඒවි
වසන්ත කාලය

මනාවාරිය ඉඳුරාගාවේ
ධම්මරත්න හිමි

කඳුණිය විශ්වවිද්‍යාලය

අවදි වූ ගැහැණිය

මිනා කේෂ්වර් කමාල්

(අත්පත් ගැහැණුන්ගේ අයිතිවාසිකම් උපද්‍රව්‍ය
කලාකරුන් මුලාශ්‍රාවලට හා අයුක්තියට එරෙහිව
සටන් කොට ඉඳි වූ සිංහල චිත්‍ර කලාකරුන්ගේ
කොළඹ 04 හි චිත්‍ර කලා කණ්ඩායම)

අවදි වූ ගැහැණිය වෙමිය, මම
පුළුස්සා දැමුණු නොදැරුවත්තේ අපි මතින්
නැගුණු සැබෑ කුණාටුව වෙමිය, මම
සොසුරුන්ගේ ගලා ගිය
රුධිර දහරා මතින් නැගෙනමිය
මගේ රටටැරියාවන සිතේ ඇවිලෙන
කොවින්
ලදිමි ජවය ද සවිය

අපි ධූලිවලට නටමුත් කෙරු
ගම් දැනට නගර නොවන සැදු
මෝදුවෙයි සතුරාට එරෙහි වෙමිය සිතේ
දුකල යයි නොසිතන්න මා නවත්
සබද, මා අවදි වූ ගැහැණියයි

යා සුතුවු මග මඩතට ගමට ඇත
නොහැරෙමිය යළිද ආපසු ඉදිත්

දෙපා බැඳී යදම් බිඳු නෙළුවෙමිය
අවිද්‍යාවේ දොරටු වීරව කොට
සමු ගනිමි රන් වලල්ලෙන් ද මම
වෙනස් වූ ගැහැණියක වෙමිය, මම
අවදි වූ ගැහැණියයි, සබද මම
යා සුතුවු මග මඩතට ගමට ඇත
නොහැරෙමිය යළිද ආපසු ඉදිත්

මගේ මව් බිම වෙලා තිත් අඳුරු පට ඉරා
සියුම් හුවණකින් මම සනසම දැක ගනිමි
රැ කෙරෙම වලල්ලා මව්වරුන් අපෝච්ඡා
දෙසවනෙහි තිත්තාද වී නෙපෙයි
පාවහන් නොදුටු පා ගල්බොරු මත දිවෙන
ඉන්න සෙවනක් නැතිව දුටුහු උවුරුවෙමි
නෙතින්

මරණෝක්ති රටාවන් අතුල් පතුලෙහි රුධිර
අතුව මගමැලියන් අවමගල් ඇඳුම් හැඳු

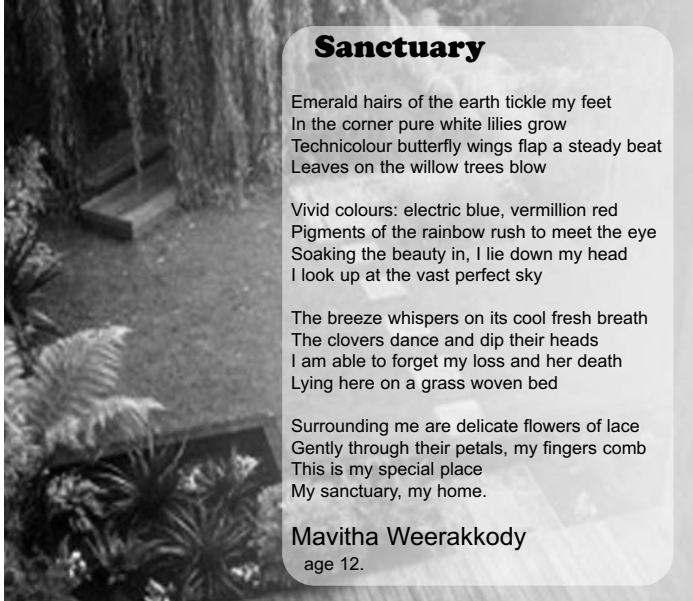
සුවසාල බිත්ති සිර මැදුරු වල
ගිල ගනිමි විප්ලව නිදහස සුහුටු
විජයාධිපතිය වියරුවෙන් ගෙනුණු මග කවි
තුළින්
පුනර්ජීවය ලදිමි

හසය ගිහය ගයාගෙන ඇදෙන
රුහිරු ගැහැණු තුළින්
උගන්වනමි නිදහසේ ජය ගිය
සබද, මා සහය ඉදිත් නොසිතන්න
මා නවත් දුකලවූ ගැහැණිය සේ
සියල් වෙර රැගෙන මබ සමග එමි
මව් බිම නිදහසේ අදිමිතින්

හුදෙකලා හඬක් නොව මගේ හඬ
සුවහසක් අවදි වූ ගැහැණුන්ගේ
හඬ මගේ හඬට අත්වැල් ගසයි
සහයන්ගේ සුවහසක් වරු දැන්
සමග මා දැන් දැන් වෙලි ඇත

බිඳු දමන්නට රුඳුරු වේදනා
සිඳු හරින්නට වනල් වේදනා
මබ සැවොම යන මගට පිටිසුගෙනමි
සබද, මා සහය මේ වෙනස් වූ ගැහැණියයි
අවදි වූ ගැහැණියයි
යා සුතුවු මග මඩතට ගමට ඇත
නොහැරෙමිය, යළිද ආපසු ඉදිත්

මිනා කේෂ්වර් කමාල්
පරිවර්තනය - පුෂ්පා රම්ලනී

Sanctuary

Emerald hairs of the earth tickle my feet
In the corner pure white lilies grow
Technicolour butterfly wings flap a steady beat
Leaves on the willow trees blow

Vivid colours: electric blue, vermillion red
Pigments of the rainbow rush to meet the eye
Soaking the beauty in, I lie down my head
I look up at the vast perfect sky

The breeze whispers on its cool fresh breath
The clovers dance and dip their heads
I am able to forget my loss and her death
Lying here on a grass woven bed

Surrounding me are delicate flowers of lace
Gently through their petals, my fingers comb
This is my special place
My sanctuary, my home.

Mavitha Weerakkody
age 12.

පහනි වැට

අහිනිශක්‍රමණය

සරා සඳ ආකාසය
නතිවෙලා රැ යාමෙ
කිසිවෙකුත් නැ අවට
ඒ නහිය මකන්නට

සියලු දෙන ගෙවල් තුල
කොටු වෙලා හිර වෙලා
දොර අගුලු තද වෙලා
සිටිති මුසපත් වෙලා

නැ පෙනෙන්නෙ සඳ කිරිණක්
පාචී යන වලා රොදක්
නැ ඇසෙන්නෙ ඇත දිගින්
රැ කොබෝයො නැගු හඬක්

සුව පහසු අසුන මත
වීඩා පත් ගත වැරදි
පිපාසෙන් දැවෙන මුව
ඉව කරයි මී විතට

නෙත යැවේ රුප වෙන
පටු තිරය මත වැරදි
ගෙවී ගිය දවස මිස
කිසිත් නොහැරේ සිතට

ගෙලා සුසුමක් ගතට වෙරගෙන
කඩා බිඳ ගල් බිත්ති සිරගෙය
සොයා ලෝකය මා අහරා ගිය
පලා යාමට නොහැකිවෙද මට

ගලා එන මුදු පවත් රොදකින්
කැකැරුන ගත සිත නිවන්තට
සරා සඳ කැන් දුනුල් කඩකින්
වියා නෙත මා සහපවන්නට.

ලෝමවංස දුස්තායක
ඇලෝනා.

සහ සසුනේ පහන් වැඹ

සසුන් අඹරේ ගුරු කරුවයි විදුසර
සිල්වත් බවෙන් නෙවලා දහමින් සාර
කුර්වි හඬින් දම දෙසුරෙව් දී මීර
නාභිමි සඳ ඔබයි මේධාලංකර

අපිස් ගුණෙන් සහ ගුණයෙන් පිපිසුන්ය
උසුපටිපන්න දුටුවන් හට සුසසන්ය
සහ පරපුරේ පෙර මග වැඩි හිමියන්ය
මිහිටි ගමට මුලු ලකටම ඔබ රන්ය

අනුවසන් උර රැඳී අභිහන් ධස්ය
දෙවන සියවසෙන් ලෙප් වැඩු පින් කඳය
පන්තිද කවිය ඔබ ගුණ වැනුමට මදිය
පරසතු මල් පිළේ මග නාභිමි වැඩිය

අඹගහවත්ත සහ පරපුර කර සොබන
දිවමත් කළ යා යුතු මග නොවරදින
නිවනක් ඇතත් නොදුරකි ඔබ හට කලණ
නැවතත් වඩිනු මැන ලක් පොලවට මේනින

අසංක දියනායක - ලක්ඛන් කුමාර සිට

ලුහුබැඳීම

පද්මනී ශ්‍රියාලතා

සියොත් ගි මැද
සිසිල් සෙවණේ
ගල්පරය මත
නෙකු ගෙලා ඉමී
ගත දිවට

දිගවැලක සිරිසිරිය
උණපනක
සර්සරය
පුරුදු ගී තනුවක්
අතින් ඇල්ලාගෙන වීන්
සවිත් අසලින් තබා
පැන යයි

ඉර
සිරිය පිරිමැද කියයි
දවස තරුණයි
තවටකයි
පාව යන සුලගක්
ගාදු තවරා කොපුලන
රහසින් කියා යයි
අදත් මුඛ ඒදැයි සැකයි

අතරදා මුඛ
මෙතැන මේ ගැඹුරිය මත
හරේ යන්නට ආපසු
නෙමින් ඔසවමි පිය
ලුහුබැඳීම වීන් පසුපස
බරට පිල්ලි පපුවෙහි
කොතිති ගසමින් ගිත
යළිදු ඔබ මගෙ ගිත ම

හිරු බලන්න

කෝ. ආනන්ද හිමි

බලන්න පුත හිරු
සත්වල නරණය කරමින්
පතුරයි අරුණල
ගේ වඩන්න * මුල් ඇඳෙන්න
මල් පිපෙන්න * එල දරන්න

බලන්න පුත හිරු
අනන්ත දුරු කතර සරා
දුරු කරලයි අඳුරු
වෙර වඩන්න * වර බෙන්න
සරු කරන්න * කියරු පොළොව

බලන්න පුත හිරු
බසින්න යන හිරු
අලින් ගැඹුණු හිරු
බිම වැටෙන්න * යළි ගැඹුණු
ඉගෙන ගන්න * යළි ගැඹුණු

පුත බලන්න ගැඹුණු හිරු
බලන්න පුත බසින හිරු
බැස ගැඹුණු එන හිරු බලන්න
අවදිවන්න, අවදිවන්න පුත

මී හිසා සහ බිල්ලා
අපි සිනාසෙමු මිරා දැනුවත්
එක පොදියෙ වෙලී
කෙත් වසාගෙන
වර්ග ඇති වලිග නැති මිනිසුන්ගේ
මිනස දෙස
නොරැකිම බලාගෙන

අඩිත්තට කිසි
කෙතෙක් නැති හිසා
ගිස් වී හිය උත් වෙනුවෙන්ම
මැරී මැරී ඉපදෙමින්
අඩිත්තට ඇති හිසා

සිතන්නට සිතක් ඇති
ඒත් සිහිදාන නොසිතන
එ මිනිසුන් වෙනුවෙන්ම
නෙට දවසටත්
බුරුන්ගේ ඇති හිසා
ලක්මන් කොටසුවත්තු